

"GLAS NARODA"
List slovenskih delavcev v Ameriki.
Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC.
Lastnik: FRANK SAKSER,
109 Greenwich Street, New York City.
Na leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
"pol leta" . . . 1.50
Za Evropo, za vse leto . . . 4.50
" " "pol leta" . . . 2.50
" " "četrt leta" . . . 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.
"GLAS NARODA" izhaja vsaki dan iz-
vzemši nedeljo in praznike.
"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.
Advertisement on agreement.
Za oglase do deset vrstic se plača 30
centov.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se
ne tiskajo.
Denar naj se blagovoljci pošiljajo po
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi pošlje biva-
lišče naznaniti, da hitreje najdemo naslov-
nika. Dopisom in pošiljankam naredite
naslov.
"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 3795 Cortlandt.

Lov na dolar.
—
Newyorški dnevnik "World" ob-
javlja daljši članek, katerega je spisal
vojvoda Manchesterski, zet železni-
škega magnata Zimmermana. Med dru-
gimi čitamo v imenovanem članku tudi
sledenče: "Med značilnimi lastnostmi
ameriškega ljudstva opazi ptujec
pred vsem strast, ki jo tiri Ameri-
čana do neprestanih poskusov 'hitro
obogateti'.
Mlad angleški grand, kateri inče
ni merodajen, ki je pa v zgoraj navede-
nem gotovo pogodil resnice, nazna-
lja nadalje svojim čitateljem, da A-
meričan neprestano dela in da je nje-
gova glavna skrb ta, da nalaga kup
zlata na kupe srebra. Anglež si pri-
dobja denar z namenom, da si toliko
prihrani, da zamore oditi kakor hitro
mogoče v pokoj in da uživa veselje
življenja brezskrbno na svoja stara
leta.
Zet bogatega očeta v Cincinnatiju,
kateri je postal tako nepričakovano
hitro pisatelj, pripravi je zajedno s
svojo družino tudi nekako izjavo,
kajti on piše: 'Američani, kateri so
zelo bogati in ki žele postati še bo-
gatejši, so mi dejali, da jih denar
sam po sebi ne vodi k nadaljnjem do-
delanju, temveč moč in vpliv, katero
se v Ameriki dobi potem denarja'.
Radi tega so tudi po njegovem mne-
nju trstili za Ameriko največja ne-
varnost, kajti v trstih so zjedinjili
sami bogati ljudje, kateri vsi bi radi
postali še bogatejši.
Tako je mnenje našega vojvode, ka-
teri v svojem članku indirektno na-
znanja, da ni prišel v sedel ameriškega
denarja v Ameriko, da ravno je v
Cincinnatiju znano, da njegov tast ni
preveč radodaren. Toda po našem
mnenju bi nam ne bilo treba čakati,
da nam še le kak angleški aristokrat
pove, da je ameriško ljudstvo "money
mad". In da kljub našemu denarju
ne razumemo uživati življenja, kakor
ga uživa v Evropi vsak človek, o tem
nam vsako pove, kateri si je le malo
ogledal Ameriko in kateri prične na-
deležo kritikovati takoj, ko se iz-
žreca.
Toda je-li resnica? So-li Američani
znasta tako mrtvi, da ne znajo početi
kaj drugega, nego nakopicevati bog-
stvo na bogstvo in ali v resnici ne
znajo uživati življenja? Ali dela A-
meričan v resnici samo zato, da po-
stane bogat — dokler mu tega ne pre-
preči smrt?
Želja, postati bogat — to je resni-
ca. Tako želja je last vsakega A-
meričana, brez izjeme tudi, ako sam
psejše radi "kapitalističnega siste-
ma". Nekateri misli, da je bogat, ako
ima par tisoč dolarjev, zopet drugi
pa dobi pojme o bogstvu, ko mora
zopet delati, da umrje kot siromak.
Marsikdo je že zadovoljen, ako za-
more ostaviti malo hišico svojim otro-
kom, in drugi še le tedaj, ako zamore
vsled svojega bogstva občeati v kra-
lji in cesarji. Toda smo-li z ozirom
na to slabejši, nego Evropejci?
Že samo mesto New York dovoljno
dokazuje, da ni res, da ne znamo uživa-
ti življenja. Tu je gledišče kar na
duete in oni, kateri jih obiskujejo, ni-
so bogati. Vsa zabavišča naših veli-
kih mest so prenapolnjena in tudi v
letoviščih in zimskih ni najdemo le
bogatin. Takozvani "comforts of
home", kakoršne imajo pri nas na-
vadni delavci, si celo premožni Evro-
pejci ne morejo privoščiti.
Knjižnice, muzeji, zoološki in bo-
tanični vrtovi so pri nas masi vedno
in brezplačno na razpolago, dočim so
tudi zavodi v Evropi (ljubljski mu-
zej!!) vedno zaprti in niso za drugo
rabo, nego za nabiranje prahu.
Pri nas, kakor tudi v Evropi se se-
daj živi v imenu denarja. In česar še
v Evropi ne znajo, tega jim bodo pri-
nesla ameriška invazija.

Lov na dolar.
—
Newyorški dnevnik "World" ob-
javlja daljši članek, katerega je spisal
vojvoda Manchesterski, zet železni-
škega magnata Zimmermana. Med dru-
gimi čitamo v imenovanem članku tudi
sledenče: "Med značilnimi lastnostmi
ameriškega ljudstva opazi ptujec
pred vsem strast, ki jo tiri Ameri-
čana do neprestanih poskusov 'hitro
obogateti'.
Mlad angleški grand, kateri inče
ni merodajen, ki je pa v zgoraj navede-
nem gotovo pogodil resnice, nazna-
lja nadalje svojim čitateljem, da A-
meričan neprestano dela in da je nje-
gova glavna skrb ta, da nalaga kup
zlata na kupe srebra. Anglež si pri-
dobja denar z namenom, da si toliko
prihrani, da zamore oditi kakor hitro
mogoče v pokoj in da uživa veselje
življenja brezskrbno na svoja stara
leta.
Zet bogatega očeta v Cincinnatiju,
kateri je postal tako nepričakovano
hitro pisatelj, pripravi je zajedno s
svojo družino tudi nekako izjavo,
kajti on piše: 'Američani, kateri so
zelo bogati in ki žele postati še bo-
gatejši, so mi dejali, da jih denar
sam po sebi ne vodi k nadaljnjem do-
delanju, temveč moč in vpliv, katero
se v Ameriki dobi potem denarja'.
Radi tega so tudi po njegovem mne-
nju trstili za Ameriko največja ne-
varnost, kajti v trstih so zjedinjili
sami bogati ljudje, kateri vsi bi radi
postali še bogatejši.
Tako je mnenje našega vojvode, ka-
teri v svojem članku indirektno na-
znanja, da ni prišel v sedel ameriškega
denarja v Ameriko, da ravno je v
Cincinnatiju znano, da njegov tast ni
preveč radodaren. Toda po našem
mnenju bi nam ne bilo treba čakati,
da nam še le kak angleški aristokrat
pove, da je ameriško ljudstvo "money
mad". In da kljub našemu denarju
ne razumemo uživati življenja, kakor
ga uživa v Evropi vsak človek, o tem
nam vsako pove, kateri si je le malo
ogledal Ameriko in kateri prične na-
deležo kritikovati takoj, ko se iz-
žreca.
Toda je-li resnica? So-li Američani
znasta tako mrtvi, da ne znajo početi
kaj drugega, nego nakopicevati bog-
stvo na bogstvo in ali v resnici ne
znajo uživati življenja? Ali dela A-
meričan v resnici samo zato, da po-
stane bogat — dokler mu tega ne pre-
preči smrt?
Želja, postati bogat — to je resni-
ca. Tako želja je last vsakega A-
meričana, brez izjeme tudi, ako sam
psejše radi "kapitalističnega siste-
ma". Nekateri misli, da je bogat, ako
ima par tisoč dolarjev, zopet drugi
pa dobi pojme o bogstvu, ko mora
zopet delati, da umrje kot siromak.
Marsikdo je že zadovoljen, ako za-
more ostaviti malo hišico svojim otro-
kom, in drugi še le tedaj, ako zamore
vsled svojega bogstva občeati v kra-
lji in cesarji. Toda smo-li z ozirom
na to slabejši, nego Evropejci?
Že samo mesto New York dovoljno
dokazuje, da ni res, da ne znamo uživa-
ti življenja. Tu je gledišče kar na
duete in oni, kateri jih obiskujejo, ni-
so bogati. Vsa zabavišča naših veli-
kih mest so prenapolnjena in tudi v
letoviščih in zimskih ni najdemo le
bogatin. Takozvani "comforts of
home", kakoršne imajo pri nas na-
vadni delavci, si celo premožni Evro-
pejci ne morejo privoščiti.
Knjižnice, muzeji, zoološki in bo-
tanični vrtovi so pri nas masi vedno
in brezplačno na razpolago, dočim so
tudi zavodi v Evropi (ljubljski mu-
zej!!) vedno zaprti in niso za drugo
rabo, nego za nabiranje prahu.
Pri nas, kakor tudi v Evropi se se-
daj živi v imenu denarja. In česar še
v Evropi ne znajo, tega jim bodo pri-
nesla ameriška invazija.

Lov na dolar.
—
Newyorški dnevnik "World" ob-
javlja daljši članek, katerega je spisal
vojvoda Manchesterski, zet železni-
škega magnata Zimmermana. Med dru-
gimi čitamo v imenovanem članku tudi
sledenče: "Med značilnimi lastnostmi
ameriškega ljudstva opazi ptujec
pred vsem strast, ki jo tiri Ameri-
čana do neprestanih poskusov 'hitro
obogateti'.
Mlad angleški grand, kateri inče
ni merodajen, ki je pa v zgoraj navede-
nem gotovo pogodil resnice, nazna-
lja nadalje svojim čitateljem, da A-
meričan neprestano dela in da je nje-
gova glavna skrb ta, da nalaga kup
zlata na kupe srebra. Anglež si pri-
dobja denar z namenom, da si toliko
prihrani, da zamore oditi kakor hitro
mogoče v pokoj in da uživa veselje
življenja brezskrbno na svoja stara
leta.
Zet bogatega očeta v Cincinnatiju,
kateri je postal tako nepričakovano
hitro pisatelj, pripravi je zajedno s
svojo družino tudi nekako izjavo,
kajti on piše: 'Američani, kateri so
zelo bogati in ki žele postati še bo-
gatejši, so mi dejali, da jih denar
sam po sebi ne vodi k nadaljnjem do-
delanju, temveč moč in vpliv, katero
se v Ameriki dobi potem denarja'.
Radi tega so tudi po njegovem mne-
nju trstili za Ameriko največja ne-
varnost, kajti v trstih so zjedinjili
sami bogati ljudje, kateri vsi bi radi
postali še bogatejši.
Tako je mnenje našega vojvode, ka-
teri v svojem članku indirektno na-
znanja, da ni prišel v sedel ameriškega
denarja v Ameriko, da ravno je v
Cincinnatiju znano, da njegov tast ni
preveč radodaren. Toda po našem
mnenju bi nam ne bilo treba čakati,
da nam še le kak angleški aristokrat
pove, da je ameriško ljudstvo "money
mad". In da kljub našemu denarju
ne razumemo uživati življenja, kakor
ga uživa v Evropi vsak človek, o tem
nam vsako pove, kateri si je le malo
ogledal Ameriko in kateri prične na-
deležo kritikovati takoj, ko se iz-
žreca.
Toda je-li resnica? So-li Američani
znasta tako mrtvi, da ne znajo početi
kaj drugega, nego nakopicevati bog-
stvo na bogstvo in ali v resnici ne
znajo uživati življenja? Ali dela A-
meričan v resnici samo zato, da po-
stane bogat — dokler mu tega ne pre-
preči smrt?
Želja, postati bogat — to je resni-
ca. Tako želja je last vsakega A-
meričana, brez izjeme tudi, ako sam
psejše radi "kapitalističnega siste-
ma". Nekateri misli, da je bogat, ako
ima par tisoč dolarjev, zopet drugi
pa dobi pojme o bogstvu, ko mora
zopet delati, da umrje kot siromak.
Marsikdo je že zadovoljen, ako za-
more ostaviti malo hišico svojim otro-
kom, in drugi še le tedaj, ako zamore
vsled svojega bogstva občeati v kra-
lji in cesarji. Toda smo-li z ozirom
na to slabejši, nego Evropejci?
Že samo mesto New York dovoljno
dokazuje, da ni res, da ne znamo uživa-
ti življenja. Tu je gledišče kar na
duete in oni, kateri jih obiskujejo, ni-
so bogati. Vsa zabavišča naših veli-
kih mest so prenapolnjena in tudi v
letoviščih in zimskih ni najdemo le
bogatin. Takozvani "comforts of
home", kakoršne imajo pri nas na-
vadni delavci, si celo premožni Evro-
pejci ne morejo privoščiti.
Knjižnice, muzeji, zoološki in bo-
tanični vrtovi so pri nas masi vedno
in brezplačno na razpolago, dočim so
tudi zavodi v Evropi (ljubljski mu-
zej!!) vedno zaprti in niso za drugo
rabo, nego za nabiranje prahu.
Pri nas, kakor tudi v Evropi se se-
daj živi v imenu denarja. In česar še
v Evropi ne znajo, tega jim bodo pri-
nesla ameriška invazija.

Lov na dolar.
—
Newyorški dnevnik "World" ob-
javlja daljši članek, katerega je spisal
vojvoda Manchesterski, zet železni-
škega magnata Zimmermana. Med dru-
gimi čitamo v imenovanem članku tudi
sledenče: "Med značilnimi lastnostmi
ameriškega ljudstva opazi ptujec
pred vsem strast, ki jo tiri Ameri-
čana do neprestanih poskusov 'hitro
obogateti'.
Mlad angleški grand, kateri inče
ni merodajen, ki je pa v zgoraj navede-
nem gotovo pogodil resnice, nazna-
lja nadalje svojim čitateljem, da A-
meričan neprestano dela in da je nje-
gova glavna skrb ta, da nalaga kup
zlata na kupe srebra. Anglež si pri-
dobja denar z namenom, da si toliko
prihrani, da zamore oditi kakor hitro
mogoče v pokoj in da uživa veselje
življenja brezskrbno na svoja stara
leta.
Zet bogatega očeta v Cincinnatiju,
kateri je postal tako nepričakovano
hitro pisatelj, pripravi je zajedno s
svojo družino tudi nekako izjavo,
kajti on piše: 'Američani, kateri so
zelo bogati in ki žele postati še bo-
gatejši, so mi dejali, da jih denar
sam po sebi ne vodi k nadaljnjem do-
delanju, temveč moč in vpliv, katero
se v Ameriki dobi potem denarja'.
Radi tega so tudi po njegovem mne-
nju trstili za Ameriko največja ne-
varnost, kajti v trstih so zjedinjili
sami bogati ljudje, kateri vsi bi radi
postali še bogatejši.
Tako je mnenje našega vojvode, ka-
teri v svojem članku indirektno na-
znanja, da ni prišel v sedel ameriškega
denarja v Ameriko, da ravno je v
Cincinnatiju znano, da njegov tast ni
preveč radodaren. Toda po našem
mnenju bi nam ne bilo treba čakati,
da nam še le kak angleški aristokrat
pove, da je ameriško ljudstvo "money
mad". In da kljub našemu denarju
ne razumemo uživati življenja, kakor
ga uživa v Evropi vsak človek, o tem
nam vsako pove, kateri si je le malo
ogledal Ameriko in kateri prične na-
deležo kritikovati takoj, ko se iz-
žreca.
Toda je-li resnica? So-li Američani
znasta tako mrtvi, da ne znajo početi
kaj drugega, nego nakopicevati bog-
stvo na bogstvo in ali v resnici ne
znajo uživati življenja? Ali dela A-
meričan v resnici samo zato, da po-
stane bogat — dokler mu tega ne pre-
preči smrt?
Želja, postati bogat — to je resni-
ca. Tako želja je last vsakega A-
meričana, brez izjeme tudi, ako sam
psejše radi "kapitalističnega siste-
ma". Nekateri misli, da je bogat, ako
ima par tisoč dolarjev, zopet drugi
pa dobi pojme o bogstvu, ko mora
zopet delati, da umrje kot siromak.
Marsikdo je že zadovoljen, ako za-
more ostaviti malo hišico svojim otro-
kom, in drugi še le tedaj, ako zamore
vsled svojega bogstva občeati v kra-
lji in cesarji. Toda smo-li z ozirom
na to slabejši, nego Evropejci?
Že samo mesto New York dovoljno
dokazuje, da ni res, da ne znamo uživa-
ti življenja. Tu je gledišče kar na
duete in oni, kateri jih obiskujejo, ni-
so bogati. Vsa zabavišča naših veli-
kih mest so prenapolnjena in tudi v
letoviščih in zimskih ni najdemo le
bogatin. Takozvani "comforts of
home", kakoršne imajo pri nas na-
vadni delavci, si celo premožni Evro-
pejci ne morejo privoščiti.
Knjižnice, muzeji, zoološki in bo-
tanični vrtovi so pri nas masi vedno
in brezplačno na razpolago, dočim so
tudi zavodi v Evropi (ljubljski mu-
zej!!) vedno zaprti in niso za drugo
rabo, nego za nabiranje prahu.
Pri nas, kakor tudi v Evropi se se-
daj živi v imenu denarja. In česar še
v Evropi ne znajo, tega jim bodo pri-
nesla ameriška invazija.

Lov na dolar.
—
Newyorški dnevnik "World" ob-
javlja daljši članek, katerega je spisal
vojvoda Manchesterski, zet železni-
škega magnata Zimmermana. Med dru-
gimi čitamo v imenovanem članku tudi
sledenče: "Med značilnimi lastnostmi
ameriškega ljudstva opazi ptujec
pred vsem strast, ki jo tiri Ameri-
čana do neprestanih poskusov 'hitro
obogateti'.
Mlad angleški grand, kateri inče
ni merodajen, ki je pa v zgoraj navede-
nem gotovo pogodil resnice, nazna-
lja nadalje svojim čitateljem, da A-
meričan neprestano dela in da je nje-
gova glavna skrb ta, da nalaga kup
zlata na kupe srebra. Anglež si pri-
dobja denar z namenom, da si toliko
prihrani, da zamore oditi kakor hitro
mogoče v pokoj in da uživa veselje
življenja brezskrbno na svoja stara
leta.
Zet bogatega očeta v Cincinnatiju,
kateri je postal tako nepričakovano
hitro pisatelj, pripravi je zajedno s
svojo družino tudi nekako izjavo,
kajti on piše: 'Američani, kateri so
zelo bogati in ki žele postati še bo-
gatejši, so mi dejali, da jih denar
sam po sebi ne vodi k nadaljnjem do-
delanju, temveč moč in vpliv, katero
se v Ameriki dobi potem denarja'.
Radi tega so tudi po njegovem mne-
nju trstili za Ameriko največja ne-
varnost, kajti v trstih so zjedinjili
sami bogati ljudje, kateri vsi bi radi
postali še bogatejši.
Tako je mnenje našega vojvode, ka-
teri v svojem članku indirektno na-
znanja, da ni prišel v sedel ameriškega
denarja v Ameriko, da ravno je v
Cincinnatiju znano, da njegov tast ni
preveč radodaren. Toda po našem
mnenju bi nam ne bilo treba čakati,
da nam še le kak angleški aristokrat
pove, da je ameriško ljudstvo "money
mad". In da kljub našemu denarju
ne razumemo uživati življenja, kakor
ga uživa v Evropi vsak človek, o tem
nam vsako pove, kateri si je le malo
ogledal Ameriko in kateri prične na-
deležo kritikovati takoj, ko se iz-
žreca.
Toda je-li resnica? So-li Američani
znasta tako mrtvi, da ne znajo početi
kaj drugega, nego nakopicevati bog-
stvo na bogstvo in ali v resnici ne
znajo uživati življenja? Ali dela A-
meričan v resnici samo zato, da po-
stane bogat — dokler mu tega ne pre-
preči smrt?
Želja, postati bogat — to je resni-
ca. Tako želja je last vsakega A-
meričana, brez izjeme tudi, ako sam
psejše radi "kapitalističnega siste-
ma". Nekateri misli, da je bogat, ako
ima par tisoč dolarjev, zopet drugi
pa dobi pojme o bogstvu, ko mora
zopet delati, da umrje kot siromak.
Marsikdo je že zadovoljen, ako za-
more ostaviti malo hišico svojim otro-
kom, in drugi še le tedaj, ako zamore
vsled svojega bogstva občeati v kra-
lji in cesarji. Toda smo-li z ozirom
na to slabejši, nego Evropejci?
Že samo mesto New York dovoljno
dokazuje, da ni res, da ne znamo uživa-
ti življenja. Tu je gledišče kar na
duete in oni, kateri jih obiskujejo, ni-
so bogati. Vsa zabavišča naših veli-
kih mest so prenapolnjena in tudi v
letoviščih in zimskih ni najdemo le
bogatin. Takozvani "comforts of
home", kakoršne imajo pri nas na-
vadni delavci, si celo premožni Evro-
pejci ne morejo privoščiti.
Knjižnice, muzeji, zoološki in bo-
tanični vrtovi so pri nas masi vedno
in brezplačno na razpolago, dočim so
tudi zavodi v Evropi (ljubljski mu-
zej!!) vedno zaprti in niso za drugo
rabo, nego za nabiranje prahu.
Pri nas, kakor tudi v Evropi se se-
daj živi v imenu denarja. In česar še
v Evropi ne znajo, tega jim bodo pri-
nesla ameriška invazija.

Ako bi mi imeli carja.
—
Ruski car je povodom jedva minole
Velike noči dal svojim podanikom
krasno velikonočno darilo, kajti od-
slej v naprej zamore biti i v Rusiji
vsakdo po svojem načinu izveličan.
Vrhu tega je odpustil car Nikolaj tu-
di kmetom raznih zemljiških davkov
za leto 1902 70,000,000 rubljev.
Škoda, da i mi, državljani svobod-
nih Zjedinitih držav, nimamo svo-
jega carja, koji bi nam dal jednako
velikonočno darilo. Pri nas zamore
sicer priti v nebesa vsak po svojem
načinu, v kolikor pri nas ljudje še
mislijo na nebesa. Toda pri nas im-
amo tudi — žal — vse polno fanta-
stov, kateri bi bili radi izveličani že v
tej solznej dolini.
Car, kateri bi podelil državljanom
naše dežele pravico, da smejo postati
že v zemlji srečni, bi bil nepopisno
prihujen in klanjal bi se mu kraj
izloka in zapada celó mesto — Chi-
cago.
Tak car bi zamogel n. pr. odrediti,
da bi petero članov zveznega vrhov-
nega sodišča ne imelo več pravice raz-
veljavljati zakone, kateri so bili us-
tanovljeni po naročilu državljanov, ka-
teri žele tukaj na zemlji uživati saj
malo porcije sreče.
Tak car bi nam tudi zamogel do-
voliti, da resno nastopimo proti tru-
stu za živila, kateri nas nepopisno ne-
sravno izkorišča.
On bi nam tudi dovolil, da pošlje-
mo Standard Oil-lopove v Sing Sing,
trajajoče žita v Saharo in spekulante
z bombazem na severni tečaj.
Da, car bi nam tudi dovolil, da po-
šljemo lopove iz Wall Streeta v pri-
slično delavnico, da postanejo zopet
koristni člani poštene človeške dru-
žbe.
Seveda, Zjedinjene države so svo-
bodna dežela — za goljufe, parasite
in idealne poneumljevalce ljudstva.
Ako bi imeli carja, bi morla podeliti
poštenim državljanom svobodo, v kte-
rej bi se sami vladali tako, da bi ne
bili več odvisni od trustov.
Toda vse to je pri nas nemogoče,
ker nismo v Rusiji, temveč v svobod-
ni Ameriki. Še manj mogoče bi pa
bilo, da bi pri nas kedo odpustil kar
za \$35,000,000 davkov v vojnem času,
ko se vendar v najmirnejšem času
sklepa o povznanju davkov in ca-
rine!

Ako bi mi imeli carja.
—
Ruski car je povodom jedva minole
Velike noči dal svojim podanikom
krasno velikonočno darilo, kajti od-
slej v naprej zamore biti i v Rusiji
vsakdo po svojem načinu izveličan.
Vrhu tega je odpustil car Nikolaj tu-
di kmetom raznih zemljiških davkov
za leto 1902 70,000,000 rubljev.
Škoda, da i mi, državljani svobod-
nih Zjedinitih držav, nimamo svo-
jega carja, koji bi nam dal jednako
velikonočno darilo. Pri nas zamore
sicer priti v nebesa vsak po svojem
načinu, v kolikor pri nas ljudje še
mislijo na nebesa. Toda pri nas im-
amo tudi — žal — vse polno fanta-
stov, kateri bi bili radi izveličani že v
tej solznej dolini.
Car, kateri bi podelil državljanom
naše dežele pravico, da smejo postati
že v zemlji srečni, bi bil nepopisno
prihujen in klanjal bi se mu kraj
izloka in zapada celó mesto — Chi-
cago.
Tak car bi zamogel n. pr. odrediti,
da bi petero članov zveznega vrhov-
nega sodišča ne imelo več pravice raz-
veljavljati zakone, kateri so bili us-
tanovljeni po naročilu državljanov, ka-
teri žele tukaj na zemlji uživati saj
malo porcije sreče.
Tak car bi nam tudi zamogel do-
voliti, da resno nastopimo proti tru-
stu za živila, kateri nas nepopisno ne-
sravno izkorišča.
On bi nam tudi dovolil, da pošlje-
mo Standard Oil-lopove v Sing Sing,
trajajoče žita v Saharo in spekulante
z bombazem na severni tečaj.
Da, car bi nam tudi dovolil, da po-
šljemo lopove iz Wall Streeta v pri-
slično delavnico, da postanejo zopet
koristni člani poštene človeške dru-
žbe.
Seveda, Zjedinjene države so svo-
bodna dežela — za goljufe, parasite
in idealne poneumljevalce ljudstva.
Ako bi imeli carja, bi morla podeliti
poštenim državljanom svobodo, v kte-
rej bi se sami vladali tako, da bi ne
bili več odvisni od trustov.
Toda vse to je pri nas nemogoče,
ker nismo v Rusiji, temveč v svobod-
ni Ameriki. Še manj mogoče bi pa
bilo, da bi pri nas kedo odpustil kar
za \$35,000,000 davkov v vojnem času,
ko se vendar v najmirnejšem času
sklepa o povznanju davkov in ca-
rine!

Ako bi mi imeli carja.
—
Ruski car je povodom jedva minole
Velike noči dal svojim podanikom
krasno velikonočno darilo, kajti od-
slej v naprej zamore biti i v Rusiji
vsakdo po svojem načinu izveličan.
Vrhu tega je odpustil car Nikolaj tu-
di kmetom raznih zemljiških davkov
za leto 1902 70,000,000 rubljev.
Škoda, da i mi, državljani svobod-
nih Zjedinitih držav, nimamo svo-
jega carja, koji bi nam dal jednako
velikonočno darilo. Pri nas zamore
sicer priti v nebesa vsak po svojem
načinu, v kolikor pri nas ljudje še
mislijo na nebesa. Toda pri nas im-
amo tudi — žal — vse polno fanta-
stov, kateri bi bili radi izveličani že v
tej solznej dolini.
Car, kateri bi podelil državljanom
naše dežele pravico, da smejo postati
že v zemlji srečni, bi bil nepopisno
prihujen in klanjal bi se mu kraj
izloka in zapada celó mesto — Chi-
cago.
Tak car bi zamogel n. pr. odrediti,
da bi petero članov zveznega vrhov-
nega sodišča ne imelo več pravice raz-
veljavljati zakone, kateri so bili us-
tanovljeni po naročilu državljanov, ka-
teri žele tukaj na zemlji uživati saj
malo porcije sreče.
Tak car bi nam tudi zamogel do-
voliti, da resno nastopimo proti tru-
stu za živila, kateri nas nepopisno ne-
sravno izkorišča.
On bi nam tudi dovolil, da pošlje-
mo Standard Oil-lopove v Sing Sing,
trajajoče žita v Saharo in spekulante
z bombazem na severni tečaj.
Da, car bi nam tudi dovolil, da po-
šljemo lopove iz Wall Streeta v pri-
slično delavnico, da postanejo zopet
koristni člani poštene človeške dru-
žbe.
Seveda, Zjedinjene države so svo-
bodna dežela — za goljufe, parasite
in idealne poneumljevalce ljudstva.
Ako bi imeli carja, bi morla podeliti
poštenim državljanom svobodo, v kte-
rej bi se sami vladali tako, da bi ne
bili več odvisni od trustov.
Toda vse to je pri nas nemogoče,
ker nismo v Rusiji, temveč v svobod-
ni Ameriki. Še manj mogoče bi pa
bilo, da bi pri nas kedo odpustil kar
za \$35,000,000 davkov v vojnem času,
ko se vendar v najmirnejšem času
sklepa o povznanju davkov in ca-
rine!

Ako bi mi imeli carja.
—
Ruski car je povodom jedva minole
Velike noči dal svojim podanikom
krasno velikonočno darilo, kajti od-
slej v naprej zamore biti i v Rusiji
vsakdo po svojem načinu izveličan.
Vrhu tega je odpustil car Nikolaj tu-
di kmetom raznih zemljiških davkov
za leto 1902 70,000,000 rubljev.
Škoda, da i mi, državljani svobod-
nih Zjedinitih držav, nimamo svo-
jega carja, koji bi nam dal jednako
velikonočno darilo. Pri nas zamore
sicer priti v nebesa vsak po svojem
načinu, v kolikor pri nas ljudje še
mislijo na nebesa. Toda pri nas im-
amo tudi — žal — vse polno fanta-
stov, kateri bi bili radi izveličani že v
tej solznej dolini.
Car, kateri bi podelil državljanom
naše dežele pravico, da smejo postati
že v zemlji srečni, bi bil nepopisno
prihujen in klanjal bi se mu kraj
izloka in zapada celó mesto — Chi-
cago.
Tak car bi zamogel n. pr. odrediti,
da bi petero članov zveznega vrhov-
nega sodišča ne imelo več pravice raz-
veljavljati zakone, kateri so bili us-
tanovljeni po naročilu državljanov, ka-
teri žele tukaj na zemlji uživati saj
malo porcije sreče.
Tak car bi nam tudi zamogel do-
voliti, da resno nastopimo proti tru-
stu za živila, kateri nas nepopisno ne-
sravno izkorišča.
On bi nam tudi dovolil, da pošlje-
mo Standard Oil-lopove v Sing Sing,
trajajoče žita v Saharo in spekulante
z bombazem na severni tečaj.
Da, car bi nam tudi dovolil, da po-
šljemo lopove iz Wall Streeta v pri-
slično delavnico, da postanejo zopet
koristni člani poštene človeške dru-
žbe.
Seveda, Zjedinjene države so svo-
bodna dežela — za goljufe, parasite
in idealne poneumljevalce ljudstva.
Ako bi imeli carja, bi morla podeliti
poštenim državljanom svobodo, v kte-
rej bi se sami vladali tako, da bi ne
bili več odvisni od trustov.
Toda vse to je pri nas nemogoče,
ker nismo v Rusiji, temveč v svobod-
ni Ameriki. Še manj mogoče bi pa
bilo, da bi pri nas kedo odpustil kar
za \$35,000,000 davkov v vojnem času,
ko se vendar v najmirnejšem času
sklepa o povznanju davkov in ca-
rine!

Ako bi mi imeli carja.
—
Ruski car je povodom jedva minole
Velike noči dal svojim podanikom
krasno velikonočno darilo, kajti od-
slej v naprej zamore biti i v Rusiji
vsakdo po svojem načinu izveličan.
Vrhu tega je odpustil car Nikolaj tu-
di kmetom raznih zemljiških davkov
za leto 1902 70,000,000 rubljev.
Škoda, da i mi, državljani svobod-
nih Zjedinitih držav, nimamo svo-
jega carja, koji bi nam dal jednako
velikonočno darilo. Pri nas zamore
sicer priti v nebesa vsak po svojem
načinu, v kolikor pri nas ljudje še
mislijo na nebesa. Toda pri nas im-
amo tudi — žal — vse polno fanta-
stov, kateri bi bili radi izveličani že v
tej solznej dolini.
Car, kateri bi podelil državljanom
naše dežele pravico, da smejo postati
že v zemlji srečni, bi bil nepopisno
prihujen in klanjal bi se mu kraj
izloka in zapada celó mesto — Chi-
cago.
Tak car bi zamogel n. pr. odrediti,
da bi petero članov zveznega vrhov-
nega sodišča ne imelo več pravice raz-
veljavljati zakone, kateri so bili us-
tanovljeni po naročilu državljanov, ka-
teri žele tukaj na zemlji uživati saj
malo porcije sreče.
Tak car bi nam tudi zamogel do-
voliti, da resno nastopimo proti tru-
stu za živila, kateri nas nepopisno ne-
sravno izkorišča.
On bi nam tudi dovolil, da pošlje-
mo Standard Oil-lopove v Sing Sing,
trajajoče žita v Saharo in spekulante
z bombazem na severni tečaj.
Da, car bi nam tudi dovolil, da po-
šljemo lopove iz Wall Streeta v pri-
slično delavnico, da postanejo zopet
koristni člani poštene človeške dru-
žbe.
Seveda, Zjedinjene države so svo-
bodna dežela — za goljufe, parasite
in idealne poneumljevalce ljudstva.
Ako bi imeli carja, bi morla podeliti
poštenim državljanom svobodo, v kte-
rej bi se sami vladali tako, da bi ne
bili več odvisni od trustov.
Toda vse to je pri nas nemogoče,
ker nismo v Rusiji, temveč v svobod-
ni Ameriki. Še manj mogoče bi pa
bilo, da bi pri nas kedo odpustil kar
za \$35,000,000 davkov v vojnem času,
ko se vendar v najmirnejšem času
sklepa o povznanju davkov in ca-
rine!

Ako bi mi imeli carja.
—
Ruski car je povodom jedva minole
Velike noči dal svojim podanikom
krasno velikonočno darilo, kajti od-
slej v naprej zamore biti i v Rusiji
vsakdo po svojem načinu izveličan.
Vrhu tega je odpustil car Nikolaj tu-
di kmetom raznih zemljiških davkov
za leto 1902 70,000,000 rubljev.
Škoda, da i mi, državljani svobod-
nih Zjedinitih držav, nimamo svo-
jega carja, koji bi nam dal jednako
velikonočno darilo. Pri nas zamore
sicer priti v nebesa vsak po svojem
načinu, v kolikor pri nas ljudje še
mislijo na nebesa. Toda pri nas im-
amo tudi — žal — vse polno fanta-
stov, kateri bi bili radi izveličani že v
tej solznej dolini.
Car, kateri bi podelil državljanom
naše dežele pravico, da smejo postati
že v zemlji srečni, bi bil nepopisno
prihujen in klanjal bi se mu kraj
izloka in zapada celó mesto — Chi-
cago.
Tak car bi zamogel n. pr. odrediti,
da bi petero članov zveznega vrhov-
nega sodišča ne imelo več pravice raz-
veljav

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
Podpredsednik: JOHN KERŽIŠNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
I. tajnik: JURIJ L. BROZICH, Ely, Minn.
II. tajnik: ANTON GERZIN, 403 Seventh St., Calumet, Mich.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, O.
IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
IVAN PRIMOŽIČ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

MIHAEL KLOBUČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry Alley, Pittsburg, Pa.
JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo na I. tajnika: GEORGE L. BROZICH, ELY, MINN., po svojem zastopniku in nobenem drugem.
Denarne pošiljave naj se pošiljajo blagajniku: IVAN GOVŽE, P. O. BOX 105, ELY, MINN., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

DROBNOSTI

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 18. aprila se je v južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 70 Slovencev in 40 Hrvatov.

Postojno jama so v prvih treh mesecih tekočega leta obiskale 304 osebe. V isti dobi leta 1904 je jama obiskalo le 222 oseb.

Tatvina. K Amaliji Lebarjevi v Učanku pri Trojani je prišla 11. m. m. neka 20 let stara ženska, ktera je imela rdeč predpasnik, rdečasto jopico in sivo krilo. Neznanka je v njeni odprtosti ukradla bankovce za 50 kron, enega za 10 K in dve suknene čevlje. Pripovedovala je, da je bila v Ljubljani in da se postopa v Ljubljani jako strogo z ženskami, ki se okoli klajajo.

Predor skozi Karavanke bo prebit, če ne bo kakih zaprek v drugi polovici meseca maja.

Zopet prišli sumljivega Laha. Zandermerja v Senožeh je prišla dne 17. aprila zjutraj nekoga elegantno oblečenega Laha, ker je sumljiv vohunista in veleizdajec. Aretovance se je pripeljal dan popreje z vlakom v Senožeh, opazoval in risal okolico, osebno pa se je zanimal za strategično važni grad kneza Porcia. Dva domaćina, ki sta zmožna italijanskega jezika, je povpraševal o kakovosti jezika in o razvalinah nad njim. Vsa okolica ga je tako zanimala, da je to v domaćinih vzbudilo opravičen sum, da je to kak višji italijanski častnik, ki vohuni za "Italia felix". Pri njem so našli kovčec z natančnimi zemljevidi cele Notranjske in Trsta in mnogo poštinih potrdil o oddanih priporočilih pismih, ki jih je pošiljal odtod in iz Trsta v Rim in druga italijanska mesta. Legitimacije ni imel nobene pri sebi; naziva se pa Conte Alfonso di Porcia rojen leta 1868 v občini Porcia pri Vidnu. Oddali so ga deželni sodniji v Ljubljani kjer se bodo vršile nadalje poizvedbe.

Več oseb nevarno ranili. Jože Skrijanez iz Grma št. 4, je (z vejnikom) porazil krčmarja Kastele Karola Ambroža Karola. Kastele Danijela iz Velike Čestnice okoli polnoči tako močno, da so morali takoj poklicati zdravnika in duhovnika, ktera ob 1/1. uro po noči dospela na mesto nesreče. To je povzročilo nesrečno žganje, katerega se je Jože Skrijanez in hlapec Pitene pri Skrijaneu navlekel v krčmi na Veliki Čestnici. Zakaj krčmarji ne drže policijske ure?

ŠTAJERSKE NOVICE.

Slana je napravila mnogo škode po Halozah.

Utopljenec. Pri Brečeah so potegnili iz vode 25 let starega utopljenca. Utopljenec je precej velik, ima temne lase in ravno tako brke.

Pod voz, naložen z žitom, je prišel posestnik Janez Petan iz Brečie. Dobil je nevarne notranje poškodbe.

KOROSKE NOVICE.

Velik ulom. V Kotmari vasi so tavto vlomili v župnišče in odnesli cerkveno blagajno, ktero so na dvorišču razbili. Odnegli so več hranilničnih knjižic in obligacij.

Japonske zmage na Koroškem. — Nemčurji so iznašli novo orožje zoper slovensko šolo. Vpijejo, da Japonska zategadelj tako zmagnuječo prodira, ker ima — nemške šole in pa forštrilili. — Japonci bodo tudi končno premagali Ruse, ker je Rus na zadnjak in ima — slovenske šole! — Vsaka fraza je dobro došla.

V zaporu se je obeh na Koroškem strojarski pomočnik Janez Kranjč iz Kranjskega okraja.

Pogorelo je dne 16. aprila na Potoku, župnija Sv. Peter pri Velikovem p. d. Mihevu vse poslopje.

PRIMORSKE NOVICE.

Stari grehi. Policijski adjunkt J. Titz v Trstu je aretoval 35letnega tečaka, Karola Domio, ker je ta obdolžen, da je pred več časom ukradl

AVSTRIJSKO DRUŠTVO V NEW YORKU.

31—33 Broadway, 4. floor.

Daje nasvete na informacije, posreduje brezplačno službe, ter deli v potrebnih slučajih podporo.

Pisarna odprta: od 9 ure zjutraj do 5 ure popoldne in vsaki nedeli in praznikov.

Škem je osem čeških sokolskih društev, na francoskem eno (v Parizu), ravno tako na Angleškem (v Londonu). Na Ruskem so čehi ustanovili štiri telovadna društva, v Ameriki imajo 73 sokolskih društev. — Poljskih sokolskih društev je v inozemstvu 96.

"Zeit" in Koerber. "Zeit" prinaša zopet o neki neposredni lepi protekcijski zgodbi bivšega ministrskega predsednika Koerberja. Po posredovanju Koerberjeve prijateljice dr. M. Schnebergerjeve soproge, ki ji je dal 12.000 kron in ravno tako svoto njenemu soprogu, je dobil nabavo potrebin pri vojnem ministerstvu. Ker pa pri tej kupčiji ni doste zaslužil, se je zopet obrnil na Schnebergerjevo zakonsko dvojico in res je ministrski predsednik dovolil zalagatelj znanih olajšav, nasproti temu pa izjavila dr. Schneberger v "N. Fr. Pr.", da nista on in njegova soproga nikdar posredovala v tej zadevi. Dotičnemu tovarnarju je spisal kot odvetnik le poudarbo za katero delo je seveda kot odvetnik dobil plačilo. Na izrečno prošnjo znanega tovarnarja je samo enkrat telefonično posredovala Koerberja, naj bi zaslišal podjetnika tak dan, ki ni bil določen za avdienco. Dr. Schneberger je tudi izjavil da je zadevo naznanil odvetniški zbornici.

Kuzman Miha.

— (Konec.)

Gostoljubni gospodar mu je ponudil klobaso ali pečenke. Ali Miha se je nasmehnil zaničljivo: — Bog me, to da bi jedel, kume? Mi jemlo samo leteče in drkeče meso. — Mislil je na divjačino.

A ko je odšel, je pogrešila gospodinja kos mesa ali par klobas, ki so skrivaj izginile v Kuzmin žep.

In zbolel je. Poleti je bilo in ležal je na senu pred hišo. Vroče je pripelkalo solnce ali Miho je stresala zima, da je drhtel po vseh udih.

— Joj, ljudje božji, umreti po sila! — je govoril venomer. — Ne kradiš, vam velim, nikarte krasti!

— Oj, ti Mate Kunič, čuješ! Buče sem kradel na tvoji črni in Muščin sem otrslel hrusko in Bari Vlaški sem vzel koruze, — se je izpovedal s skesanim glasom.

— Molči, Miha, vse znamo, — so odgovarjali sosedje. Smilil se jim je, ko je drhtel na senu upadlega obraza in ves potan od muke.

— Ne govori! Znal si smo že davno in ti odpustili. Nekako zlo je bilo v tebi, Bože prosti, sam nisi mogel za to.

— Oh, dobre sosedje mi je Bog dal, čast in dika mi! Prav velite, ljudje božji, prirojeno mi je bilo. U-n-u, kako mi je zima! — se je stresal.

Pristopila je k ležišču sinah. — Takoj bodem izdihnil, Mare! — Pogledal jo je žalostno.

— Bi li mi zaklala jedno pišče? — Bognie, čaka, zakaj ne bi? Takoj ga zakoljem, — je odvrnila odločno.

Ali sinah je bila skopa. — Dosti je, da vidi mojo dobro voljo. Preden mu pripravim pišče, mi utegne umreti, a za družino ni, da bi pekla kokeši. — In zbežala je onkraj hiše ter klicala glasno:

— Kokec, bi, bi, na! — Ali jedva se ji je približalo pišče, ga je zapodila z metlo.

— Joj, čaka, ne da mi se nobena vjeti! Verjame mi, itako vam je repa najzdravejša! —

Sosedje so se jezili na tišem. — Ne privošču mi niti na zadnjo uro priboljška, — je šepnil oni, ki mu je bolnik kral buče.

— Čakaj, Miha, naše so krotkeje. Zaukače Katic, pa ti pripravi eno. — Odšel je.

Trenutek nato je bilo slišati frfotanje preplašenih kokeši, a potem je bilo vse tiho.

Bolnik je drhtel neprenehoma in včasih vzdihnil globoko. Nekdo mu je stal ob glavi in ga z zeleno vejo brnil muham.

— Ne bode dolgo, — je rekel nekdo tiho sinah. Ona je skomiznila z rameni.

— Lačen sem! — je vzdihnil bolnik.

— Potrpi malo, skoraj bode gotovo pišče, — ga je tolažil oni, ki ga je brnil muham.

In potem zopet molk. Bolnik je dihal čimdalje hitreje in grgralo mu je v grlu, kot da se preliva voda.

Prišel je sosed s piščetom.

— Miha, oj, Miha, boš jel?

Bolnik se ni ganil. Vzdihnil je dvakrat, trikrat, in po njem je bilo. — Saj sem vedela, — si je mislila sinah zadovoljno, — zaman bi mu bila pripravila pišče. Nato se je prekrizala in vzdihnila glasno: "Bog daj večni mir in pokoj duši njegovi!"

MALA OZNANILA.

Važno za one, kateri iščejo po Ameriki svoje sorodnike, prijatelje in znanee; za gospodarje, ki iščejo de lavskih močij aznih sločev, ali za one, ki iščejo službe; ne prezrite dat malega oznanila v naš list, ako imata kaj na prodaj, želite kaj kupiti itd. Naši oglasi imajo vedno ugoden uspeh.

Cena za enkratno uvrščenje, že oglas ne obsega več kot 7 vrst, 25c., za 4kratno 75c.

Če obsega oglas nad 7 vrst, pa za jedno uvrščenje 40c. in za 4kratno \$1.25.

Računa naj se povprečno po 6 besed na jedno vrsto.

Svota naj se pošlje z glasom na prej, in sicer v poštini znamkah ali po Postal Money Order.

Za trgovce, obrtnike, salonerje itd. posebna prilika in posebne cene!

IŠČEM SVOJO ŽENO MARILJO LEVSTEK, doma iz vasi Betje pri Loškem Potoku, stara 22 let. Omožena je bila v Kočevski Reki. — Postave je srednje ter ima bolj rumenkaste lase, oči so rujavkaste. V starem kraju mi je vse prodala in zbežala skrivoma v Ameriko kot neomozena. Doma je pustila štiri leta stara otroke. Po svojih stariših se piše Košmerl. V New Yorku je dospela dne 12. aprila s parnikom "Rhein" preko Bremena, v družbi Frank in Marije Lenarčić, ki so se menda podali v Cleveland, Ohio ali Brooklyn. Kdor izmed rojakov mi naznani njen naslov, dobi \$5.00 nagrade.

JAKOB LEVSTEK, Box 38, Harts, Potter County, Pa. (3-5-5)

Kdo izmed cenj. rojakov ve za naslov ANTONA ZALARJA, ki je bival pred 1 letom v Evelethu, Minn. Od tam je neznan kam odšel. Dotičnik je doma iz Vrbičev vasi št. 15 na Dolenskem. Njegovi stariši za njim močno žalujejo, ker se nič več pismo ne oglaš. Naslov naj se izvoli doposlati: JOHN GREBEN, Box 224, Traill, B. C., Canada. (2-3-5)

KJE JE MARTIN SKALA, doma iz Podzemelj pri Metliki? Pred jednim letom bival je v Lorain, Ohio. Star je okoli 24 let in biva tu v Ameriki približno 6 let. Postave je srednje in obrtnega obraza. Na jednem očesu je malo škilast. Rojake prosi za njegov naslov: MIKE VRBANEK, 672 10th Avenue, Lorain, Ohio. (2-5-5)

KJE JE moj bratranec FRANK REZEK, doma od Sv. Križa pri Litiji na Dolenskem. Pred jednim letom bival je v Hezron, Colo. Rojake prosi za njegov naslov: John Hribar, Box 243, Thomas, W. Va. (2-6-5)

JE NAJBOLJŠA ŽELEZNICA, ki vodi iz Pueblo na vse kraje istoka. Vlak je treba premeniti samo enkrat na poti v New York in sicer na istej postaji. Vožnja do New Yorka traja manj nego tri dni; prihod v New York po dneva.

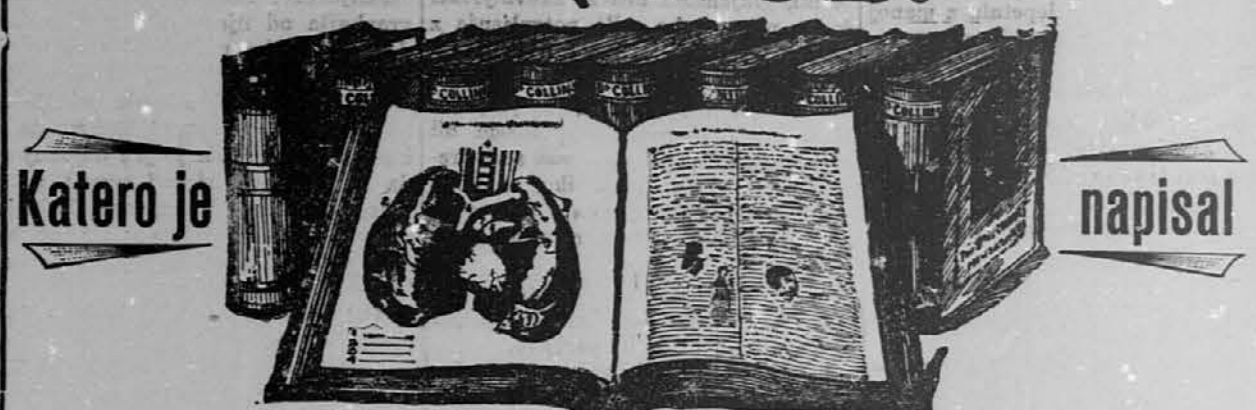
Oglasite se mi: C. M. COX, City Ticket Agent, 313 N. Main St., Pueblo, Colo.

Pozor! Po želji potnikov bomo brzojavili Mr. Frank Sakserju, lastniku tega lista, čegar zaljubljenec Vas pričaka potem pri pribodu v New York na kolodvoru.

Ako si namenjen ženo, ali pa sorodnike ter prijatelje v Ameriko vzeti, piši za pojasnila in vožne cene na: FRANK SAKSER, 109 Greenwich St., New York, N. Y.

ker tu bodeš najpoštenje in najbolje postrežen. Fr. Sakser je primarni zastopnik vseh imenitnih parobrodskih družb.

CITAJTE NOVO IZŠLO KNJIGO ZDRAVJE!

SLAVNI PROFESOR DR. E. C. COLLINS.

Knjiga je napisana v našem jeziku na lep in razumljiv način — zato naj jo vsak rojak bodisi mož, žena ali dete pazljivo prečita, ker mu bode veliko koristila za celo njegovo življenje.

Knjiga piše v prvem poglavju o sestavi človeškega telesa kakor tudi o posameznih organih, za tem o čutilih, o človeški naravi ali temperamentu, premembi pothleja, hrani in spolnem životu moža ali žene. V drugem poglavju točno opisuje vzroke, razvitek in posledice vseh mogočih bolezni, kakor tudi tajnih spolnih bolezni možkih ali ženskih, zajedno nas ta knjiga poučuje, kako si moramo čuvati zdravje — in v slučaju bolezni, kako se moremo najhitreje in najradikalneje ozdraviti.

Kadar človek prečita to knjigo potem sprevidi kolike važnosti in koristi je ista, zato svetujemo da rojaki skrbje da se bo ista nahajala v stanevanju vsakega rojaka in v vsaki Slovenski družini.

Knjiga ima do 130 strani z preko 50 krasnih slik v tušu in barvah o sestavi telesa, kakor tudi o tajnih spolnih organih.

Ste li zdravi ali bolni pišite po to knjigo! Ako ste bolni, to na vsak način poprej nego se obrnete na kakoga zdravnika ali zdravniški zvod, pišite po to knjigo, v njej bodele našli natančno opisano svojo bolezen in uzroke radi katerih je bolezen nastopila, ker se potem, ko vam je vse natanko znano, veliko lažje ozdravite.

Zato smo dolžni veliko hvalo PROFESORJU COLLINSU ker je to koristno knjigo napisal in to tem več ker je tudi preskrbel da se:

20 tisoč knjig zastonj razdeli med naš narod, po celi Ameriki. Zato pišite po knjigo dokler ne poide zaloga onih 20.000. vsake kateri želi knjigo, plača samo poštnino, zato kadar pišete po knjigo priložite pismu nekoliko poštinih znamk, kolikor je potrebno da se plača poštnina — in takoj se vam knjiga pošlje zastonj.

Edino Profesor Collinsu je bilo mogoče napisati tako sijajno in koristno knjigo, ker je ni bolezen, katera bi njemu ne bila natanko in temeljito znana.

Berite knjigo pazljivo in bodele sprevideli kako zamorete v slučaju bolezni najhitreje zadobi nazaj prvotno ZDRAVJE.

Kateri piše po knjigo jo dobi precej in zastonj. Pisma naslavlajte na sledeči naslov:

Dr. E. C. COLLINS, MEDICAL INSTITUTE, 140 W. 34th Street, NEW YORK, N. Y.

POZOR! Rojake, kateri so knjige že naročili, tem potom prosimo, da nam oprostijo da so mogli toliko časa čakali za nje, kajli nam ni bilo mogoče poprej postreči, ker so knjige še le sedaj gotove.

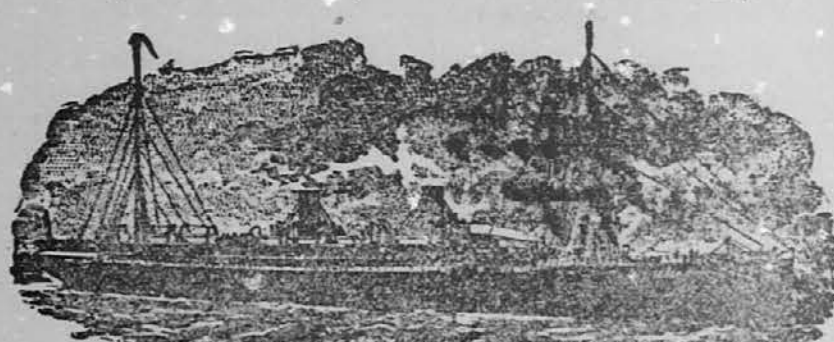
KJE JE JOSIP VODENIK, doma iz Sušja št. 8, pošta Poljsnik pri Litiji. Delal je v Forest City, Pa., ter odpotoval od tamkaj dne 6. marca 1905 z namenom peljati se skozi New York v staro domovino. A tukaj se ni oglašil in tudi čemu se ni došel po sporočilu njegove žene, ki je zanj v velikih skrbih. Kdor izmed rojakov ve za njegov sedanji naslov, naj ga izvoli naznanti: "Glas Narodu". (2-7-5)

Rojakom. Slovincem, in bratom Hrvatom v Milvan kee, Wis., in okolici priporočam najtopleje svoj SALOON, na 175 Reed St. v Milwaukee Wis. Postrežba točna. Rojaki dobro došli! JAKOB RAKUN, lastnik. (19-jun-06 3xw)

Ako hočeš dobro postrežbo z mesom in grocerijo, tako se obrni na Martin Geršiča, 301-303 E. Northern Av., Pueblo, Colo. Tudi naznanjam, da imam v zalogi vsakovrstno suho meso, namreč: klobase, rebra, jezike, šunke itd. Govorim v vseh slovenskih jeziki. Priporočim se za obilni obisk.

Compagnie Generale Transatlantique. (Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRTA DO HAVRE, PARIZ, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.

POŠTNI PARNIKI SO:			
"La Lorraine" na dva vjaka	12,000 ton	25,000 konjskih moči	
"La Savoie" " " "	12,000 "	25,000 "	" "
"La Touraine" " " "	10,000 "	12,000 "	" "
"La Bretagne" " " "	10,000 "	12,000 "	" "
"La Biscagne" " " "	8,000 "	9,000 "	" "
"La Chanpagne" " " "	8,000 "	9,000 "	" "
"La Gascogne" " " "	8,000 "	9,000 "	" "

Glavna agencija: 32 BROADWAY, NEW YORK.

Parniki odpnujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri popoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., New York.

*LA LORRAINE	4. maja 1905.	*LA TOURAINE	8. junija 1905.
*LA SAVOIE	11. maja 1905.	*LA SAVOIE	15. junija 1905.
*LA BRETAGNE	18. maja 1905.	*LA BRETAGNE	22. junija 1905.
*LA BRETAGNE	25. maja 1905.	*LA LORRAINE	29. junija 1905.
*LA LORRAINE	1. junija 1905.	*LA GASCogne	6. julija 1905.

Parniki s zvezdo naznamovani imajo po dva vjaka.

SLOVANSKA TVRDKA TOBAKA!

Mi trdimo na veliko s pravim bosanskim in turškim tobakom in zamoremo zato predajati cigarete, cigare ali tobak dosti ceneje, kakor kteraibodi ameriških tobakov. 5 zavojkov najboljših cigaret, v vsakem po 100, toraj skupno 500 cigaret, vas velja samo \$2. — 5 zavojkov najboljših cigaret, v vsakem po 50, toraj skupno 250 cigar, stane samo \$3. — 6 velikih zavojkov najboljšega bosanskega tobaka \$2. — Cigarete, cigare ali tobak pošljemo vsakemu zastonj na poskušnjo, če se nam pošlje šole v znamkah, s katero svoto se pokrije samo poštnina. Naznanite nam v pismu natančen naslov in pošljite ga na

The Croatian Tobacco Co., 43 Jefferson St. NEW YORK, N. Y.

NAROČUJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK. ZA VSE LETO VELJA \$3, ZA POL LETA \$1.50 ZA TRI MESECE 75 CENTOV. — "GLAS NARODA" DONAŠA VEDNO PRVI VSE DNEVNE NOVOSTI, NOVOSTI IZ STARE DOMOVINE; DOBRE LISTE IN SKRBI TUDI ZA KRATEK ČAS.

